

Sam Olsen 70 ár

21. juli fyllir Sam Olsen 70 ár og er burturstaddur á degnum. Hann er føddur í Sørvági har mamman Sigga kemur frá.

Hon kom til Havnar at arbeiða hjá Zakarias Niclasen (Zakaris á Skipafelagnum), og eftir eina tíð fór hon í starv hjá Edith og Magnus Skæling.

Edith hevði ein beiggja Adler Olsen. Tað gekk ikki long tíð, so rann saman teirra millum og tey giftust 1. februar 1941.

Anna Sam átti Portugálið tað tíðina, og hon bjóðaði soninum og sonarkonuni íbúð har.

Úti á Reyni búði familjan til 1955, tá flutt var niðan á Tinghúsvegin.

Okkara familja búði eisini í Portugálinum til vit ár seinni fluttu niðan í Lon, og vit vóru tá tveir javnaldrar ið aldust upp úti á Reyni, og sum smádreingir vóru vit dagliga fleiri ferðir um dagin inni hjá hvørjum øðrum.

Mangan havi eg siti væl inni hjá Siggju og Adler, tey vóru ógvuliga góð við okkum piltar, og drekkamunnurin frá Siggju við putusukur uppá breyðið var hæddarpunktið.

Mamma tín Sam, ið fyri stuttum doyði, var eitt ótrúliga gott menniskja.

Úti á Reyni vóru fleiri barnafamiljur, so fleiri vóru javnaldrarnir at spæla við. Nú eg skrivi, minnst eg millum fleiri Kára Reynheim, Inga Mohr, Virgar Poulsen, John Wilhelmsen, Hans Poulsen (á Kák) og Mikkjal Olsen (á Húsabrúgv).

Foreldrini hjá piltunum vóru elskulig menniskjur, so vit vóru sum ein stór familja, men tað hendi meiri enn so at onkur klandursdagur var, har serstakliga kvinnur brustu saman í hørðum orðadrátti. Tá stóðu vit piltar kvirrir í skotunum og lurtaðu eftir boðskapi teirra.

Sam hevði tveir beiggjar, Arnbjørn og Vagn sála.

Á ungum árum royndi hann sjógvin sum messudrongur við “Tjaldrinum”, áðrenn hann fór í prentaralæru í 1957 á “Dagprent” á Eystaru bryggju. Hann hevur eisini arbeitt á “Einars prent” og “Klaksvíkar prentsmiðju”.

Síðani bar leiðin aftur til “Dagprent”, áðrenn hann í 1978 byrjaði prentsmiðju í húsi sínum í Gundadali.

Í 1964 giftist hann við Hjørdis Hansen frá Gøtu-gjógv, og har hevur familja nú summarhús í húsinum hjá Hans bónda og konuni Biritu, har Hjørdis vaks upp.

Tey hava verið gift í 47 ár, og Hjørdis hevur roynst honum ein sera góð kona.

Mangan havi eg sitið væl í

heimi tykkara, har blíðskapur altið hevur verið í hásæti.

Tey fingju døturnar Bjørg, ið býr í Havn, og Lindu ið doyði sum ung genta av ferðsluóhappi í 1986, og tað er væl skiljandi at tað var ein dyggur smeitur fyri tykkum.

Hóast eg búgvi í Oslo og frástøðan sostatt er stór okkara millum, so hava vinarbond ikki slitnað. Ofta tosa vit saman í telefon, og tá eg eri heima fara vit okkum ein túr út á Reynin “bygdina í býnum” har vit hugna okkum og dvølja við barnaárinum, teir góðu gomlu dagarnar.

Har úti búðu í sannleika litríkar familjur frá tannlækna Kaaber, familjan Brockie, Hansina og Karl á Kák, Hanna og Gerhard Telling, familjan Askham, Hedvig og Juul Olsen, Johanna og Asbjørn Poulsen, Juul Poulsen við fam., Poul Johannes Lindberg, Herdis og Tummas á Kák,

Thomasia og Oddvald Ørvarodd, Mikkjal Thorsvig, Rakul og Chr. Ludvik Wilhelmsen, Kathrina og Karl Reynheim, Julianna Rasmussen og sonurin Arthur, familjan Gregoriussen, Cerina og Zakaris Reynagarð, Elisabeth og Palli Henriksen, Aksel Poulsen lækni við familju, og ikki at forgloyma familjan Mohr.

Fóru vit longur niðan so vaks talið, tí nógv vóru børnini. Litríkir persónar ið settu sín serstaka dám á Reynin.

Hvør minnst ikki tá vit sigldu við flakum í vikini við Skinnarasker og har droymdu okkum út við úthavsins strendur og heimshøvini miklu.

Ella tá vit stóðu úti á Nesinum við tráðu í hond og fongurin var bæði seiður, berggylta, toskur og sjálvsagt var hin forvitna ulkan har.

Sporini vóru nógv um alt Nesið, og forvitnir vóru vit tá vit stardu at sólurinum á fløtuni vestantil. Vit klóraðu okkum í nakknum og vóru sannførdir um at forfedrar okkara vóru gløggir sum fáir.

Ein rættur Reynadrongur rann skjótt eftir bjálkanum

út á Vippusteinin, og rætt sum var kláraði ein ikki teir fyra metrarnar, tá tók sjógvurin ímóti, og teir hjá Brockie hava bjarga mongum Reynadreingi. Teir eru heldur ikki fáir ið Jóanes hjá Gynnu og arbeiðsmenn har drógu upp úr sjónum við Müllersbrúgv.

Fongslið var í aðru hædd har Brockie helt til. Niðanfyrri bakarið hjá bakar Hansen stóðu vit piltar mangan og lúrdu við stakittið tá fangarnir fóru út at fáa sær fríska luft. Vit fingju ofta eitt lítið prát við onkran. Tað var bert ein fangavørður til arbeiðis, og minnst tú Sam tá fangavørðurin skuldi oman í “Perluna” eftir døgurða hvat hann tá gjørdi? Jú hann stongdi hurðina og hekk lykilin uttanfyri, tí kom eldur í so mátti onkur læsa teimum upp, men tað var ikki fyrr enn seinni á okkara dreingjadøgum, at ein fremmandur brennivargur kom til landið og stórkaði hendi í Tinganesi. Í sannleika, Reynurin var ikki sum aðrir býlingar í Havnini.

Skemtiligt er at minnst aftur á tá vit skuldu liggja náttina yvir í Havnardali í tjaldi ið Adler átti.

Tá vit á kvøldi komu út í dalin vóru smádreingir av Tinghúsvegnum har eisini í somu ørindum.

Spentir vóru vit tá vit krupu niður í soviposan nú náttin nærkaðist. Hon

var ikki meiri enn komin, so brast ódnarveður á við grimdarregni.

Alt endaði við at tjældini fóru um koll og piltarnir í soviposum smoygdu tjalddukin yvir seg, og tá heiðafuglar boðaðu frá morgni, og Adler kom á súkklu út, sótu vit har sum kuldakrákur, vátir og snópusligir.

Fyri tveimum árum síðani fóru vit báðir út í Havnadal at minnst aftur á gamlar dagar.

Minnist tú hvussu hugnaligt tað var tá vit vassaðu í ánni og hugdu eftir sílum, og síðani settu okkum á fløtuna har sunnudagsskúlin hjá Frelsunarherinum hevði útferðir sínar?

Flestu Reynadreingir vóru sannir sunnudagsskúldreingir. Í kirkjutíð sluppu vit ikki út at spæla, men aftaná runnu vit niðan í sunnudagsskúlan.

Í sannleika Sam, vit Reynadreingir hava nógv at minnst aftur á bæði í skemti og álvara; slíkir dagar koma ongantið aftur.

Nú tú er farin um tey sjeiti sigi eg: Vælkomin eftir!

Takk fyri trúfesti og vinskapi sum hevur verið og kemur at vera so leingi hjarta slær.

Má Harrin vælsigna teg og geva familjuni nógv góð ár og góðan byr framyvir.

Vinur tín Njál

Nøvn

Sørin Pram Sørensen

andaðist í Keypmannahavn 12. juli.

Jarðarferðin verður fríggjadagin 22. juli kl. 14.00 úr Havnar kirkju.

Tóta

TØKK

Vit takka hjartaliga fyri góða hjálp og sýnda samkenslu, tá okkara kæra

Signhild Tórgarð

andaðist og varð jarðað.

Familjunnar vegna
Martin

TØKK

Vit takka hjartaliga fyri sýnda samkenslu, tá kæri sonur, beiggi, mammubeiggi og svágur okkara

Magnus Næs Olsen Hvalba

andaðist og var jarðaður.

Takk til Una Næs og Jónsvein Bech fyri troystarrík orð. Ein serstøk tøkk til starvsfólkið á Suðuroyar sjúkrahúsi, portørar, heimasjúkrasystarar, heimahjálpir og tykkum, sum á ymiskan hátt hjálptu til í sambandi við jarðarferðina og ervið. Takk fyri blómur, kransar og peningagávur, sum eru latnar Sinnisbata. Hjartans tøkk til tykkum øll, sum fylgdu honum til hansara seinasta hvíldarstað.

Gudrun og Eli

TØKK

Hjartaliga takk fyri sýnda samkenslu og hjálpssemi, tá kæri pápi okkara

Niels Juel Nolsøe

doyði og varð jarðaður.

Takk fyri blómur, kransar og heilsanir. Ein serstøk tøkk til Sonju Klein fyri vøkur og troystarrík orð, og Rana fyri sang. Eisini vilja vit takka starvsfólki á Sjóndeplinum fyri hollan stuðul og góða hjálp til ervið. Takk til lækna og sjúkrasystarar á B8. Ein stór tøkk til øll tykkum, sum tey síðstu nógv árinu á ymiskan hátt stuðlaðu og vóru um pápa okkara.

Rasmus, Rói og Eyðun Mortan við familju